

SAGRADA FAMÍLIA pàg 16
L'interior d'illa de les
Treballadores de la Numax:
memòria d'un passat obrer

BARCELONA COMERÇ pàgs 12 i 13
Pròsper Puig: "Barcelona
està molt bruta. Hi ha
sensació de degradació"

líniaeixample

Setmanari • 1/3/2023 • Núm. 236 • liniaeixample.cat

cada dimecres

Des del 1884

► *Línia Eixample* recorre la història del
Taller Masriera des de dins del mateix edifici

► Tot i el deteriorament actual, mentre no arriba
la reforma, s'intueix l'esplendor que va tenir

pàg 3

Foto: Línia Eixample

Garcia Zarco dental

implants | odontologia | estàtica

**IMPLANTS
MÍNIMAMENT
INVASIUS**

- Menor inflamació i dolor
- Menys temps de cirurgia

Perquè ens importes...

- 1 Confiança: No som una franquícia
- 2 Compromís: La teva salut és el que ens preocupa
- 3 Proximitat: Estem al teu costat, al barri

Demana la teva 1a visita GRATIS sense compromís
Et farem una història clínica + exploració amb estudi
radiogràfic i càmera intraoral

Dra. Josefina Zarco Cabrerizo

Directora mèdica

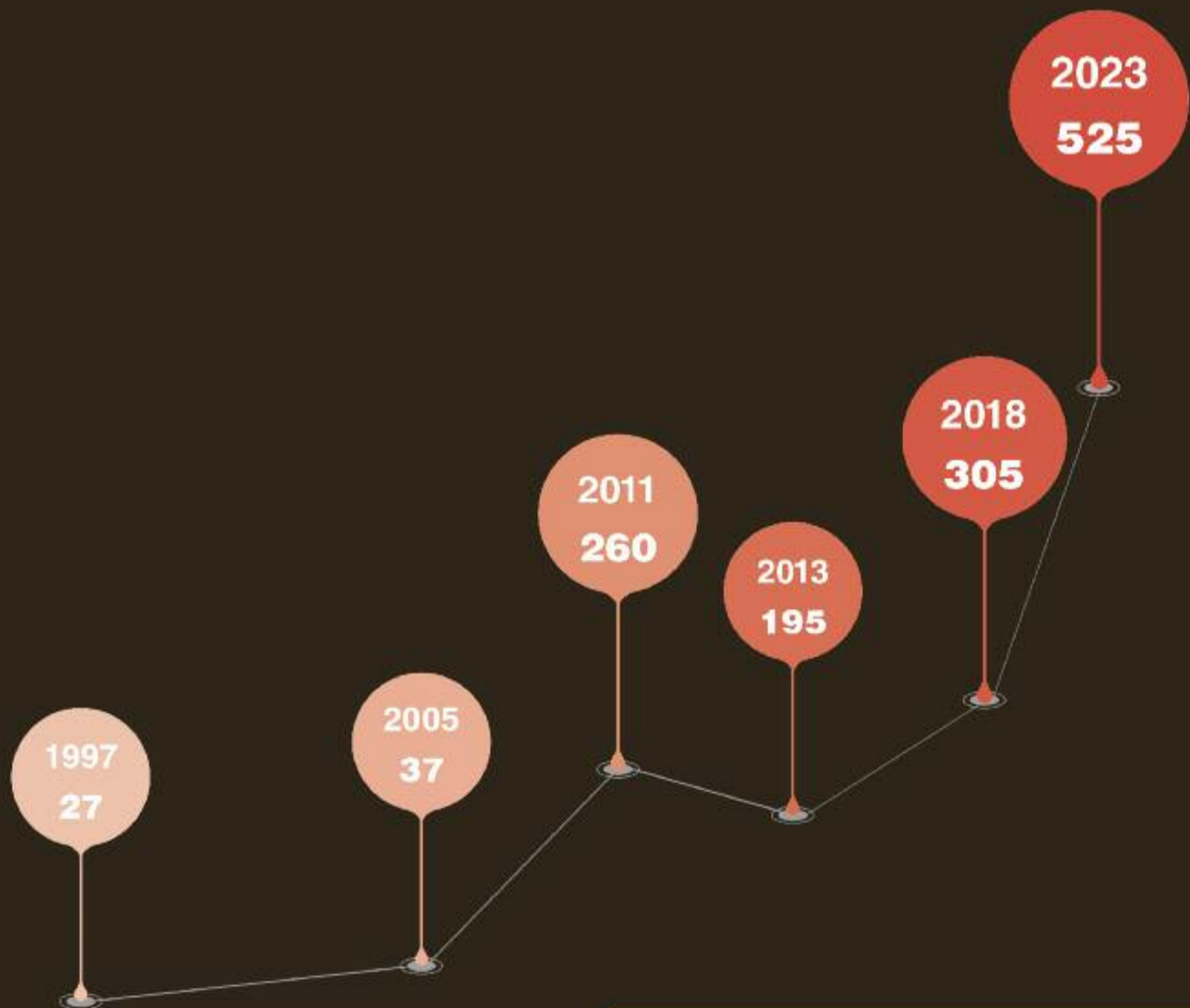
- Llicenciada en Medicina i Cirurgia (UB)
- Metge especialista en Estomatologia
- Postgrau en Endodòncia, Implantologia i Cirurgia Oral
- Pèrit Dental
- Certificada en Carilles Lumineers
- Medicina estàtica

C/ Casanova, 105 - Barcelona (entre Mallorca i València) - Telf. 93 451 10 26 - 669 125 397
De dilluns a divendres de 10h a 14h i de 15h a 21h - Metro: Hospital Clínic

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Un temple que explica el barri

» El Taller Masriera, el temple neoclàssic de la Dreta de l'Eixample que va evolucionar amb el barri
 » Fundat el 1884, l'edifici va ser un taller artístic, un teatre i la seu d'una congregació religiosa

Anna Utiel
LA DRETA

El desembre de 1935, Federico García Lorca va estrenar *Doña Rosita la soltera* –la darrera obra que estrenaria en vida– a Barcelona. Ho va fer de la mà de la seva amiga i actriu de referència, Margarida Xirgu, al Principal Palace, l'actual Teatre Principal. Abans, però, va voler oferir la primera lectura teatralitzada de la peça a un escenari íntim. El lloc escollit va ser la sala petita del Teatre Studium, a l'interior del Taller Masriera.

Aquest és un dels episodis més destacats de la història de l'emblemàtic edifici del carrer Bailèn, número 70. Es tracta d'un temple d'estil neoclàssic fundat el 1884, que va dissenyar i construir l'arquitecte Josep Vilaseca per encàrrec dels germans Josep i Francesc Masriera. Les inicials de tots dos encara figuren a les portes de ferro forjat que protegeixen el recinte on hi ha el temple. Un temple que ha tingut moltes vides al llarg de la seva història i que ara espera una nova renaixença.

EL TALLER I MUSEU MASRIERA
 Pintors reconeguts i viatgers de mena, els germans Masriera van portar a Barcelona centenars de productes provinents, primer, d'arreu d'Europa, i després, de l'Orient. En un moment en què la burgesia barcelonina havia de decorar els seus flamants pisos de l'Eixample, l'oferta que els Masriera tenien al seu estudi i taller de pintura era tot un reclam. "Moltes famílies burgeses venien aquí a buscar mobles, obres d'art i altres elements decoratius", explica l'arquitecte Jaume Artigues, president de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample i gran coneixedor d'aquesta joia del bar-

L'entrada del Taller Masriera, l'escenari del Teatre Studium i la sala petita on Lorca i Xirgu van fer una lectura teatralitzada. Fotos: Anna Utiel

ri. "Mentre no va existir un museu municipal, la gent es referia a aquest edifici com a Museu Masriera", afegeix.

Més endavant, el que va donar sentit al Taller Masriera va ser l'ofici d'aquesta família del Maresme. Els Masriera eren joiers i, ja entrat el segle XX, l'hereu del negoci, Lluís Masriera, va instal·lar el taller d'orfebreria al temple del carrer Bailèn. Encara ara s'hi poden veure les taules on treballaven una seixantena de persones, així com un espai apartat en el qual hi ha una taula de billar que fa pensar que era una mena de "reservat" per als amos.

L'ICÒNIC TEATRE STUDIUM

La trajectòria del Taller Masriera va fer un gir als anys trenta. "L'Eixample ja s'havia acabat de construir i la ciutat ja tenia el seu museu municipal, el Museu Martorell. La funció original de l'edifici estava acomplerta", afirma Artigues. Alhora, amb la Segona República, el

districte havia adoptat un vestit més social i menys elitista. En aquest context, la passió de Lluís Masriera pel teatre havia anat creixent i va decidir reconvertir l'interior del temple. El febrer de 1933, ara fa 90 anys, s'inaugura el Teatre Studium.

Malgrat el seu aspecte actual, força deteriorat, es pot intuir l'espendor que va tenir aquesta sala en el seu dia. Les cadires de fusta corcades pel pas del temps van ser en algun moment una platea plena de gom a gom. Els frescos que guarneixen les parets, ara desdibuixats per la pols, van ser espectadors de les obres que es van representar al malmès escenari que encara resisteix. I el vell projector de l'amfiteatre devia ser l'artífex d'elaborades escenografies.

Sigui com sigui, el teatre amateur, que aleshores gaudia d'un gran prestigi, va ser la raó de ser d'aquest teatre. Tot i que també hi va tenir cabuda el teatre professional de primer nivell. "El Teatre

Studium va tenir un paper molt important durant la República i fins i tot durant la Guerra Civil Espanyola, quan va ser expropiat per la Generalitat. S'hi van fer representacions, conferències, mítings, recitals de música... que aplegaven l'avantguarda artística de la ciutat", apunta Artigues, que destaca les intervencions d'Adrià Gual i, per descomptat, la de Lorca i Xirgu.

ELS ANYS DE LA CONGREGACIÓ

Actualment, a la porta d'entrada de l'edifici, s'hi pot llegir el nom Studium. Al damunt, però, hi ha el símbol de la congregació religiosa que va ocupar el Taller Masriera a partir del 1953. Des d'aquell moment i fins als noranta, el temple va ser un espai de lleure per a nenes. "Hi vaig anar dels 6 als 12 anys. Allà vaig resar molt, però també vaig aprendre mecanografia i vaig fer manualitats i teatre", recorda Glòria Belles, una veïna del barri que ara té 66 anys.

Carme Zurano, de 65, també

va ser una habitual de l'espai que aleshores es coneixia popularment com a Pax. "En tinc molt bon record i encara conservo amigues d'aquella època. Em fa pena que només es parli del taller i del teatre i que es menystingui l'última etapa de l'edifici", reconeix Zurano. Per a ella, les religioses també van mantenir l'esperit popular del Teatre Studium. "Ofereien activitats gratuïtes a totes les nenes del barri, independentment del nivell econòmic. Tinc la sensació que com que eren dones i religioses, se les oblidava i se les esborra", lamenta.

LA REIVINDICACIÓ VEÏNAL

L'Ajuntament va adquirir el Taller Masriera el juliol de 2020, obeint una llarga reivindicació veïnal liderada per la Plataforma Masriera. El projecte preferit dels veïns és un ateneu de barri, tot i que estan oberts a valorar altres opcions (com la de la biblioteca), amb una condició imprescindible: que es conservi el Teatre Studium.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaeixample** a Telegram

La lupa

L'ou o la gallina

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

Foto: AMB

Al'Espai Línia estem d'estrena. Acabem de canviar la pell de les nostres parets. Hem deixat enrere l'exposició que ens ha acompanyat durant aquests primers mesos de vida de l'espai –*La Barcelona desconeguda*, marca de la casa– i hem inaugurat un nou recorregut per la història de la premsa de proximitat metropolitana que, entre altres qüestions, reflexiona sobre la debilitat de la consciència metropolitana i les dificultats que això suposa per al desenvolupament de mitjans de comunicació centrats en aquesta realitat supramunicipal.

Si no hi ha sentiment de comunitat compartit, difícilment hi haurà mitjans que s'hi adrecin, i si no hi ha mitjans, serà complicat que aquest sentiment pugui quallar i créixer. És un peix que es mossega la cua. El cercle viciós que alguns fa temps que treballem per trencar. Què va primer, l'ou o la gallina?

Sempre que penso en aquest dilema em ve al cap un nom: Gonçal Mazcuñán. Encara recordo com a la universitat ens explicava, a aquells aspirants a periodista, com ell i uns quants col·legues més van crear de zero un diari per a un territori aleshores poc vehiculat, l'anomenada Regió Setena. Sense la seva aventura periodística, que va cristal·litzar en l'ara ja històrica capçalera *Regió7*, no s'explica l'actual sentiment

de pertinença a l'avui Catalunya Central, i sense el creixement progressiu d'aquest sentiment compartit entre comarques realment diverses no s'entén l'exitosa trajectòria periodística de *Regió7*. Podríem dir que els dos vectors, territori i diari, es van anar retroalimentant, beneficiant-se mútuament i escrivint una història conjunta que els ha portat fins avui, amb la capçalera com un dels referents de la premsa comarcal

La consciència ciutadana apareix gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen

catalana i amb el territori com a realitat que es reconeix a si mateixa en el mapa i que comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions.

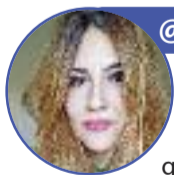
L'àrea metropolitana de Barcelona no és la Catalunya Central, per descomptat. Són realitats totalment diferents i incomparables. Però és indubtable que el territori metropolità, com aquella Regió Setena de Mazcuñán i companyia, també comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions. Avui les fronteres ad-

ministratives dels diversos municipis metropolitans són més difuses que mai, sobretot entre la capital i les localitats limítrofes. Vivim en una gran ciutat de ciutats. En municipis que no volen perdre la seva identitat, però que saben que només en un marc comú, el metropolità, podran afrontar el futur en condicions de no quedar-se enrere. És l'època de les grans ciutats. De les àrees metropolitanes. Ningú ho dubta. I la ciutadania veu, en el seu dia a dia, que viatja en transports públics metropolitans, que pot accedir a pisos socials metropolitans, que li cuiden les platges i els espais naturals des de la metròpoli... I que li comencen a explicar què passa en aquest territori comú mitjans de comunicació metropolitans.

És una evolució natural. El territori es vehicula, la consciència ciutadana comença a aparèixer gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen i una i altres es retroalimenten i s'enforteixen. Cada cop ens sentirem més veïns i veïnes d'aquesta gran ciutat metropolitana, segurament reclamarem noves formes de governar-la i necessitarem que hi hagi mitjans que ens l'expliquin, no de manera oportunista, sinó partint d'una trajectòria i d'un interès honestos. I en un futur altres es preguntaran: què va ser primer, l'ou o la gallina? Nosaltres, avui, estem vivint la resposta.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@Jessicadelmoral

La T-Jove fins als 30 anys i els ajuts al lloguer per a joves de fins a 36 anys (!). Se'ls podria deixar d'anomenar eufemísticament "joves" i considerar-los directament víctimes de la precarietat. "T-Precarietat" i "ajuts a persones en situació de precarietat de fins a 36 anys".

@andreaiovilloria

Interrogatori a Laura Borràs. La líder de Junts responsabilitza de tot els funcionaris que tenia per sota (i que la van incriminar). Diu que Assumpta P., l'administradora de l'ILC, era qui va decidir com es pagaven i gestionaven els expedients. Borràs respon només els seus advocats.

@CarlaVall

No sempre és fàcil gestionar les emocions com a professional. Dispositem el millor de nosaltres en els processos, hi creiem i lluitem. Patim quan no aconseguim alleujar el dolor. Estic convençuda que no hi ha cap dia perdut en lluitar, des d'on sigui, per una societat millor.

@jordicampag

Un taxista a Madrid m'ha dit que els catalans som uns *gilipolles* perquè, carregats de raó, no ens sabem defensar, que el problema d'Espanya és que des de 1939 sempre guanyen els mateixos i que el Reial Madrid ha robat més del que cap altre equip pugui arribar a fer mai. Deu punts.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43221-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Generalitat

Les obres que preveu el projecte d'ampliació de la línia L8 de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) fan perillar el parc de Joan Miró i la seva vegetació. Els veïns de l'Esquerra de l'Eixample alerten de la tala d'uns 170 arbres.

pàgina 10

Sant Antoni Comerç

Sant Antoni Comerç organitza, amb motiu del Dia Internacional de les Dones, una ponència amb tres botigueres de diferents generacions que parlaran del passat, present i futur del comerç i dels entrebancs que s'han trobat.

pàgina 11

Joves de la Dreixa

El Casal de Joves de la Dreixa ja està instal·lat al seu nou local, a la cotxera del Taller Masriera, i té en marxa tres tallers. Ara vol ampliar l'oferta d'activitats per al jovent del barri, incloent-hi un vessant més polític i amb perspectiva de gènere.

pàgina 14

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 La causa de l'aparatós accident al carrer Balmes: un taxista atropella tres vianants
- 2 Claudia Garcia és inquieta
- 3 Un debat polític ben viu al carrer
- 4 Compromís per posar fi al "soroll extrem" de les obres del 354 del carrer Sardanya
- 5 El Teatre Gaudí celebra amb un regust amarg els 15 anys

Safata d'entrada

Vergonya

per Francesc Reina

Foto cedida a l'ACN per Càritas

El filòsof Gilles Deleuze recordava l'escriptor jueu Primo Levi quan parlava de la necessitat vital que tenim de sentir vergonya per resistir-nos a l'horror de l'estupidesa humana.

Les polítiques antimigratòries, la despesa armamentística o els models pesticides d'agricultura industrial han declarat la guerra als éssers vius, són contraris a l'evolució de les espècies. Però ningú no és una illa per si mateix, som una peça més del continent, una part de l'oceà. La màgia de la sincronia rau en el secret d'endevinar el futur mirant les abelles, el comportament dels ocells i el moviment dels núvols. Tot està connectat.

En aquest planeta hi ha molts conflictes armats (alguns aparcats, altres ignorats), molts països implicats, molts interessos econòmics. Sembla com si algú se n'aprofités per exaltar sentiments d'odi i superioritat, com si volguessin treure rèdit dels plors, les explosions, les injustícies, el dolor, el temor, la

desesperança, recollint bales, rancúnies, cops i plors d'ancianes i òrfenes, ferides grans, bombardejos assassins, innocències apunyalades, sang dels mapes...

Tot i això, l'últim tabú que va quedar després de la Segona Guerra Mundial és un episodi encara silenciats, possiblement per la seva proximitat a la nostra realitat; sembla que estem creuant el llinar.

Hitler es va suïcidar al Berlín del 1945, però el seu gest, i el de la seva dona, van provocar un efecte dòmino pel qual no van ser els únics que van decidir posar fi a les seves vides; allò va ser un fet que s'ha arribat a definir com una "epidèmia". Amb la caiguda del règim nazi, milers de famílies alemanyes es van penjar, es van enverinar o es van

ofegar. Van arrossegar amb elles nadons, petits, adolescents, ancianes, milers de dones es van llevar la vida després de ser violades... Moltes d'aquestes morts van ser provocades pel terror davant l'avenç de les tropes soviètiques, però també pels sentiments de culpa, encara que, com acostuma a passar, l'explicació no és tan senzilla. Al llibre *Promet-me que et fotràs un tret*, Florian Huber va intentar explicar la psique d'un poble que va passar en pocs anys d'estar al cim del món al capdamunt de l'abisme. El patriotisme pot arribar a no ser el millor company de viatge (valguin els darrers exemples televisius, si més no). El Nobel Albert Camus va arribar a dir que s'estimava massa el seu país per ser nacionalista.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#MobileWorldCongress

#SequeraMalgratLaNeu

#AlexiaTheBest

@urikabala: Que Aragonès i Colau no vagin a rebre el Rei però que estiguin a la taula presidencial del sopar és d'una estupidesa supina i una presa de pèl als ciutadans.

@eltempsabcn: El Govern ha declarat l'estat d'excepcionalitat per sequera a la conca del Ter-Llobregat, de la qual depèn Barcelona.

@oriolalsinaaa: La tenim a casa, és de la Masia, juga al Barça, és catalana, es diu Alexia Putellas i no para de fer història. La Reina del futbol mundial.

No quadra (o sí)

per David Fernández

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Ha passat gener i els números quadren i desquadren alhora. Quadren a pocs perquè desquadren –i desesperin– a la majoria. La lletania no és nova. La lletania –la sagnia, l'escorxadador, la transfusió– és sistèmica. Sistemàtica i alhora global i local. I històrica: el càlcul gelat de les aigües egoistes avança, espren i assetja, com anunciava el barbut de Tréveris fa més d'un segle i mig. Que ho digués fa 150 anys pot dir molt a favor seu i poc a favor nostre. En tot cas, segon mes del 2023 i la devaluació salarial i els guanys financers van, pornogràficament, de la maneta. La banca, que sempre guanya, anuncia com un insult beneficis històrics. L'anunci-miratge de rebaixes de l'IVA amb el qual arrencava l'any no es nota en cap forn de pa i no minva gens l'augment d'una inflació antològica. De fons, nova bronca sobre el llindar del salari mínim mentre es constata l'augment rècord –quants en van, ja?– d'un cost de l'habitatge que delma tota economia familiar. El que quadra i el que no té factura, i fractura i consolida Catalunya, barri a barri i de forma incontestable, és el lloc fix que encapçala el rànquing de desnonaments a l'Estat: 1.724 en el tercer trimestre del 2022 –18 al dia, segons dades del CGPJ. Qui desnona qui? Un recentíssim estudi de l'Observatori DESC ens escateix que el 51% dels desnonaments produïts a Barcelona entre el 2020 i el 2022 van ser responsabilitat directa dels grans propietaris, que representen l'1,7% del total d'arrendadors, però concentren el 23% dels habitatges. Ara bé, la llei-estrella que debatem al Parlament és sobre ocupacions, ves per on. Diguem que legisles i et diré qui ets.

En aquesta lògica, com un maleït bucle, un comença el segon dilluns de febrer rebent l'avís de la PAHC del Bages dels quatre desnonaments previstos

per a aquesta setmana. Amb noms i cognoms: Mohamed, Rachid, Mabel i Faisal, tots amb família i menors a càrrec. La gota malaia que mai cessa i que dura –caldria consensuar-ho i establir-ho– des del 2008 pel cap baix, amb el pet d'aglà financer. Bombolla financera que va deixar un paisatge metropolità devastat i –no ho recordem prou– més de 270.000 desnonaments als Països Catalans. Mentre això passava, ens volen fer oblidar que rescataven la banca amb diners públics que mai van tornar. Però en realitat el 2008 era efecte, no causa. Caldria dir que 'la festa' va arrencar el 1995 amb la primera *aznaritat*, si volem po-

deis, va escriure: «Podem tenir democràcia o riquesa concentrada, però no totes dues coses alhora». Simultaneïtats impossibles. Cadenes tròfiques. I la llei depredadora de la selva.

La croada continua –per barris, sempre per barris: als alts, fons d'inversió; als baixos, cases d'apostes. Però també en nous i inquietants nínxols d'acumulació. Fa uns anys, llegint atentament Bernard Stiegler, vaig topar amb el concepte 'proletarització de l'oci'. L'antiga plusvàlua del treball es desplaçava també cap a l'oci, tal com s'ha desplaçat fa dècades cap a l'habitatge, constituït fa temps, pur capitalisme ren-

dista, en l'espai de més transferència de renda de baix cap a dalt. Però proletaritzar tecnològicament l'oci significava que el temps lliure també esdevenia un nou espai d'acumulació on ens encadenen de mala manera i on també ens furten la cartera. «En l'època de l'oci proletaritzat ni tan sols els nostres plaers són compatibles amb la vida», ha escrit la neurona insubmissa que és Santiago Alba Rico. Per no pagar la realitat, diguem-ho així, paguem per veure la pantalla. El capitalisme ens ho prendrà tot i a canvi ens regalarà un *smartphone* perquè ho puguem veure en *streaming*, va sintetitzar algú amb extrema lucidesa. Sovint s'ha dit que si ens fixem només en l'escuma, mai veurem l'onada. Gener deixa pas a febrer i els números mai quadren per a la majoria perquè a uns pocs els

continuen quadrant perfectament. Ahir era 14 de febrer, artifici mercantil de Sant Valentí, que al santoral català és patró, però dels estafadors, dels mal pagadors, dels tramposos i dels enredaires. Bon dia per recordar que l'idil·li entre capitalisme i carnisseria tendeix a l'infinit, si no ens posem a posar –si no nosaltres, qui?, si no ara, quan?– límits a la voracitat dels carronyaires que se'ns volen cruspír.

Article publicat el 15 de febrer del 2023
a liniaxarxa.cat

Foto: Maria Alenyà/ACN

sar data a la més recent orgia immobiliària, i amb la subsegüent llei del sòl que va impulsar un tal Rodrigo Rato. Si mirem lluny, caldria parlar de la Llei Boyer de 1985. I si filem prim, enmig de la dictadura franquista ja es ballava i planificava el ritme frenètic de l'especulació. Porta a porta, aluminosi a aluminosi, bloc rere bloc. Per això, dècades d'inèrcia i usurpació, el darrer Informe Oxfam ens recorda que l'1% més ric de l'Estat espanyol ja concentra piramidalment el 23% de la riquesa. Hemeroteca dràstica, fa un segle que un jutge nord-americà de la Cort Suprema, Louis Bran-

Les millors perles

Una núvia enxampa el seu futur marit sent alletat per la seva mare poc abans del casament. Ho han explicat al pòdcast *Unfiltered Bride*. Aclarim que qui alletava el nuvi era la mare d'ell, no d'ella. No fos cas que algú s'hagués escandalitzat.

La policia d'Igualada (Anoia) s'ha hagut d'enfrontar recentment a una difícil persecució: la d'una vaca que s'havia escapat d'una granja a Rubió, segons la ràdio municipal. El vídeo del cotxe de policia rere l'animal és viral.

Tu m'acomiares, jo et segresto. Un home va ser acomiadat a Màlaga i va demanar a l'excap que el portés en cotxe a casa. Ja a dins del vehicle, l'extreballador va agredir l'empresari, va prendre el control del cotxe i el va portar fins a Alacant.

Una nova amenaça per al nostre món: els superporcs. Segons alerten des dels Estats Units, aquests animals de 300 quilos i "increïblement intel·ligents" suposen un perill per a la seguretat i el medi ambient.

Blanca Blay/ACN

LA FOTO

“Si ocupes
l’espai per a
cadires de rodes,
jo on em poso?”

Andrés Hinarejos.

Té una lesió de la medul·la espinal.

**Al bus i al metro,
dona prioritat absoluta
a qui ho necessita.**

tmb.cat

Ajuntament de
Barcelona

Transports
Metropolitans
de Barcelona

BARCELONA't
amb TMB

Tribuna

De contractació pública

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

Foto: Ajuntament de Barcelona

Quan d'una matèria n'hi ha pocs que en coneixem els detalls, miau. Quan per fer-ne calen lleis, reglaments, procediments enrevessats i multitud d'informes per si de cas les coses es torcen, miau. I és que en matèria de contractació pública, som gat escaldat. Pels abusos del passat, en forma de corrupteles o corrupcions a persones, partits i institucions, i pels abusos del present, en forma de gimcanes, preus per sota de cost, licitacions desertes i adjudicacions impugnades.

El resultat d'aquest escenari ens ha dut a ser, l'any 2022, l'estat amb més licitacions desertes –més de set mil·lions d'Europa, per valor de 5.000 milions d'euros, que se sumen a les d'una sèrie d'anys en els quals contractar amb l'administració ha esdevingut tràgic. Tant, que moltes empreses ja no consideren treballar-hi, si ho poden evitar, mentre altres ho continuen fent per un efecte de bola de neu que no poden aturar i que té l'origen en haver acceptat, algunes, presentar ofertes fora de mercat per endur-se concursos i poder continuar treballant presentant als bancs una cartera d'obres i d'ingressos que els deixessin continuar amb accés a pòlisses i préstecs, encara que no guanyessin diners o fins i tot en perdessin. Aquesta dinàmica, per un efecte mirall, ha provocat la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec.

Contràriament al que alguns afirmen, concursar en el sector públic –per serveis, subministraments, obres o projectes– no és cap negoci. Té uns marges, quan els té, molt ajustats. Tant, que hi ha empreses del sector que, facturant centenars de milions, presenten resultats amb guanys –si ho són– d'uns pocs milions que de vegades es compten amb els dits d'una mà. Aquest és el panorama a l'Estat, i per això resisteixen els més grans, els més endeutats –*too big to fail*–, en detriment, no només dels més petits –empreses mitjanes i petites–, sinó, i sobretot, de millors sous per captar millor talent, vocacions per estudiar-ne les professions i capacitat inversora en innovació i desenvolupament.

Ja fa temps que les empreses alerten d'aquesta realitat, mentre els gestors públics més empàtics –sovint els que saben què és el món privat– accepten que tenen –com a mínim– una part de raó i altres s'agafen a la idea que, mentre hi hagi un licitador, és que aquell servei es pot donar. En general, hi ha pànic a decidir –malgrat que per això hi són– valorant qüestions alienes al preu, perquè ja se sap que emetre judicis de valor sobre qualitat de les ofertes pot comportar molts maldecaps. No és culpa seva, és culpa dels corruptes, corromputs i corruptors. I d'una llei del pèndol que ha fet anar d'un extrem a l'altre.

Avui, a l'Estat, concursar no és fàcil, i les dades demostren qualsevol opinió complaent. La nova llei de contractes del sector públic alenteix les decisions, la possibilitat de recórrer licitacions de forma gratuïta col·lapsa organismes creats per alleugerir i assegurar transparència en els procediments, els preus no són els del cost i qui en paga les conseqüències, com sempre, és el ciutadà, que al·lucina recordant aquell alcalde que va posar fa un munt d'anys la primera pedra d'un passeig, d'una escola o d'un ambulatori que no s'han fet, que s'han deixat a mig fer o que encara s'han d'acabar.

Què podem pensar de com anem com a societat si per fer un expedient de compra pública innovadora calen gairebé dos anys o si se'n diu que el nostre ajuntament ha executat, en quatre anys, el 6% del seu pressupost d'inversions? Què puc dir jo, que vaig deixar un concurs d'asfaltatge de l'autopista al seu pas per Badalona adjudicat abans de plegar, ja fa més de dos anys, i encara no ha començat? Doncs que no anem bé, que ens hem lligat de mans i peus i que pretenem tenir duros a quatre pessetes (un euro per cinquanta cèntims).

El paper ho aguanta tot, però la realitat, ho podem veure, és tossuda. I la millor decisió per al país sencer seria refer la llei i, sobretot, licitar a preus que obrissin la competència, no de les molles, sinó del pa, amb uns marges que anessin lligats, en part, a la reinversió en millors sous, més innovació i millors serveis.

“

Tenim la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec

”

Flaixos

@gloriagasch: El gran problema de l'assetjament escolar és el grup que atia el foc. Cal parlar amb els fills, no sigui cas que ells en formin part.

@GColldomingo: “Tienes la elegancia de hacer como si escribir en catalán no fuera un problema”, José María Valverde a Gabriel Ferrater.

@andreuginola: M'està passant una cosa que és terrible i em sento una mala persona. No estic gens enfadat perquè ens hagin eliminat d'Europa [al FCB]. Ni molest, ni trist.

Conversa amb Gabriel Rufián

» L'Espai Línia acollirà el 6 de març a les 18h una conferència del candidat d'ERC a Santa Coloma
 » L'acte s'emmarca en el cicle *La ciutat metropolitana: progrés i futur* que organitza el Línia

L'àrea metropolitana barcelonina és una realitat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el diari metropolità *Línia* vol fer-la visible, a més de contribuir a enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

És per això que, sumant esforços amb l'Espai Línia, el diari del Grup Comunicació 21 impulsa un cicle de conferències que, amb el títol de *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, pretén ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable. Un marc de diàleg constant i constructiu que contribueixi a combatre l'excepcionalitat que suposa l'abandonament informatiu d'una realitat tangible com la metròpoli barcelonina.

És en aquest context que s'emmarca la conversa amb el candidat d'ERC a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramenet, Gabriel Rufián, que tindrà lloc dilluns 6 de març a les 18:00h a l'Espai Línia (**carrer Girona 52, Barcelona**). L'entrada és lliure i oberta a qualsevol persona que estigui interessada en el debat metropolità, i hi haurà torn de preguntes al final. La

conferència serà en format conversa amb un periodista del diari *Línia* i versarà sobre els principals reptes que afronta el territori, vistos, en aquest cas, des de la identitat local de Santa Coloma de Gramenet, però amb el prisma global del territori.

El cicle de conferències ha portat fins ara al centre de Barcelona l'alcaldessa de Sant Adrià, Filo Cañete; la d'Esplugues, Pilar Díaz; l'alcaldel del Prat, Lluís Mijoler; l'alcaldessa de Sant Boi, Lluïsa Moret, i l'alcaldel de Cornellà, Antonio Balmón, a més del fins fa poc primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, i del candidat d'ERC Ernest Maragall.

A banda de Rufián, el mes de març passaran per l'Espai Línia l'alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon (dia 14); el delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, Pere Navarro (dia 16); el tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona Jordi Martí Grau (dia 16); l'alcaldel de Viladecans, Carles Ruiz (dia 21), i l'alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat i presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín (dia 22).

Gabriel Rufián, en una imatge d'arxiu. Foto: Maria Lorenzo

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

1 de març del 2023

Tanca la cafeteria i galeria Cosmo d'Enric Granados

RESTAURACIÓ ▶ La cafeteria i galeria Cosmo del carrer Enric Granados va abaixar la persiana per sempre el passat 7 de febrer. Thomas Noerby, el seu propietari i fundador, va prendre aquesta decisió després de catorze anys al peu del canó. “Ha estat molt difícil remuntar després de la covid”, reconeix. Així, Barcelona ha perdut un negoci singular, que combinava art i gastronomia en un mateix local.

Si bé Noerby assegura que va recuperar bona part de la clientela “bastant ràpidament” quan va poder reobrir després del confinament, reconeix que el nombre de clients ja no era el mateix que abans del coronavirus i, sobretot, que la gent gastava menys. A aquest context difícil, s’hi van afegir unes polítiques que el propietari de Cosmo considera desfavorables.

LA PÈRDUA DE LA TERRASSA

Les terrasses de molts bars i restaurants de la ciutat es van poder ampliar com a mesura per

A més de ser una cafeteria, el local acollia exposicions artístiques. Foto: Cosmo

pal·liar els efectes de la pandèmia. Després, però, es va fer marxa enrere. “Ens van treure la terrassa massa aviat. Si l’haguéssim conservat, encara estaríem oberts”, afirma Noerby. Deixa clar que Cosmo funcionava, però que va rebre “molts cops”. “És frustrant”, admet.

Per a Noerby, “ser un negoci petit a Barcelona és difícil”. “La ciutat no t’ajuda”, afegeix.

Pel que fa a les polèmiques

que envolten les terrasses d’Enric Granados, lamenta que es finiquin tots els establiments en el mateix sac. Recorda que Cosmo era una cafeteria i que, per tant, tancava a les vuit del vespre. “La nostra terrassa mai ha molestat ningú. En catorze anys, la policia no ha vingut ni una sola vegada”, diu. Per això, creu que hi hauria d’haver normatives diferents per als diferents tipus de bars i restaurants.

Urbanisme | Comença la pacificació d’Entença

Ja està en marxa la primera fase de la pacificació dels entorns escolars del carrer Entença. S’ha començat amb l’eliminació d’un carril de circulació per convertir-lo en un de servei entre la Gran Via i l’avinguda de Roma.

Clam per salvar el parc de Joan Miró de les obres de l’L8

ESPAIS VERDS ▶ Les obres de la línia L8 dels Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) amenaça el parc de Joan Miró i la seva vegetació. És per això que els veïns s’han aplegat sota el moviment Salvem el parc de Joan Miró i han convocat aquest divendres a la tarda una concentració sota l’arbreda d’aquest espai.

Els convocants denuncien “la retirada de més de 170 arbres” amb motiu dels treballs impulsats per la Generalitat. A la crida, impulsada entre altres per la Vocalia d’Urbanisme de l’As-

sociació de Veïns de l’Esquerra de l’Eixample, ja s’hi han afegit més de 500 persones. La trobada de divendres servirà per informar sobre el tema i pensar accions per aturar el projecte.

Aquesta queixa ha arribat al Parlament de Catalunya de la mà del portaveu del grup parlamentari dels comuns, David Cid. En l’escrit, els comuns van demanar aturar la tala d’arbres, establir un diàleg amb el veïnat de l’Esquerra de l’Eixample i buscar una alternativa que permeti preservar intacte el parc.

Els arbres del parc de Joan Miró estan en perill. Foto: Twitter (@camiamic)

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

inac

HABANNA

SEPHORA
New Skin Concept

URBAN OUTFITTERS

STARBUCKS

haveapies

TEAMESMUP

Amorino

Hi Cream

LACOSTE

JIMMY LON

SIDESTEP

DEL DUNE

Un 8M amb les reflexions de tres generacions de botigueres

COMERÇ ▶ Sant Antoni Comerç ha organitzat la ponència *Les dones i el comerç: present, passat i futur* amb motiu del Dia Internacional de les Dones. Serà el 9 de març a Calàbria 66 i compartirà amb la intervenció de tres dones comerciantes del barri de diferents generacions. Totes elles parlaran de les seves experiències com a botigueres i de les barres que s'han trobat en el camí del fet de ser dones.

El futur del comerç el representarà Virginia Pascual, una dona jove que és sòcia propietària d'Inside 45 Studio, un centre d'entrenaments d'alta intensitat. Qui donarà veu al present serà Olga Puiggros, de mitjana edat i propietària de la Tintoreria Sant Antoni. Finalment, la ponent sènior i, per tant, la veu autoritzada per parlar del passat serà Mari Carmen Domènech, de Mobles Miralles.

Presentarà l'acte Victòria Bafalluy, tesorera de Sant Antoni Comerç i representant d'aquesta entitat a la Vocalia de Femi-

El projecte 'Totes som punt lila' va rebre el Premi 25N. Foto: Ajuntament

nisme de l'AV de Sant Antoni. Bafalluy també és comerciant des de l'agència de comunicació i màrqueting Matisos.

'TOTES SOM PUNT LILA'

Aprofitant aquest acte, la presentadora compartirà les novetats del projecte *Totes som punt lila*, amb el qual la Vocalia de Feminisme de Sant Antoni va guanyar la darrera edició del Premi 25N que atorga l'Ajuntament. "El projecte entra en una sego-

na fase", explica Bafalluy. Després de les marxes exploratòries per avaluar la seguretat de les dones pel carrer, i un cop enllestits els mapes, és el moment d'establir els punts liles. La idea és que els comerços regentats per dones esdevinguin espais de confiança per a les veïnes a l'hora de denunciar casos de violència masclista. El teixit comercial rebrà formació per aprendre a actuar davant d'aquestes situacions.

Recorden Mar C. Llop en l'aniversari de la seva mort

LGTBI ▶ El Centre LGTBI de Barcelona, ubicat a Sant Antoni, va perdre el 25 de febrer de 2022 un dels seus pals de paller. La fotògrafa i activista trans Mar C. Llop, presidenta de l'entitat Generem!, va perdre la vida de manera sobtada als 55 anys. El Centre LGTBI i el col·lectiu en general l'han recordat en l'aniversari de la seva mort.

"El 25 de febrer, vam recordar un any de la mort de la nostra companya, referent i per a moltis amiga Mar. Fotògrafa i activista, gràcies pel llegat que ens

has deixat. Notem la teva absència per aquests corredors". Aquest és el missatge que van compartir a les xarxes socials des del Centre LGTBI.

Per a aquest equipament, l'obra de Llop ha estat de vital importància. "La Mar ha estat l'autora de la gran majoria de les fotografies que tenim del Centre", explicaven ara fa un any. També havia fet diverses exposicions, llibres i peces audiovisuals per donar visibilitat a la realitat de les persones trans, i especialment dels infants.

Mar C. Llop era fotògrafa i activista trans. Foto: Twitter (@GeneremOrg)

premsa de proximitat metropolitana
un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

“L'excés de turisme no és bo perquè expulsa el comerç”

Pròsper Puig

President de la Fundació Barcelona Comerç

Albert Ribas

Fotografia: Joanna Chichelnitzky

Fa poc ha estat nomenat president de la Fundació Barcelona Comerç. Deu ser un orgull per una persona de la seva trajectòria en el món del comerç. Evidentment. I sobretot una responsabilitat, perquè representes una part importantíssima del comerç de Barcelona, 22 eixos comercials. I tinc claríssim que presidim diferents territoris. Ara, per exemple, ho hem vist amb el Pla d'usos de l'Eixample. No podem tenir una visió única de la ciutat, sinó que ens devem a les demandes que fan els territoris.

Se'l pot definir com un comerciant de Barcelona de tota la vida. Què significa, per vostè, això?

El comerç transcendeix l'activitat econòmica, i més el nostre tipus. Jo, que estic molt arrelat a un barri que més que un barri és un poble, Sant Andreu, tinc una relació personal amb la gent que va més enllà que vingui a comprar. Formem part del paisatge urbà i de la vida de la gent. I durant la pandèmia es va veure moltíssim. Som un actor principal de la comunitat.

En definitiva, un paper social.

Absolutament. A nosaltres, per exemple, ens preocupa molt la renda disponible de les famílies, perquè el comerç no deixa de ser un mirall de la societat on es desenvolupa.

“Els comerciants formem part de la vida de la gent. Hi tenim una relació”

Va estudiar a París i coneix altres ciutats europees. Quines són les particularitats del comerç barceloní?

Tenim un model català de comerç molt interessant i el volem exportar, perquè no està gaire reproduït. A París, per exemple, hi ha una empenta molt important per part de l'administració pública. L'Ajuntament té moltíssims locals comercials, per exemple. I permeten que la gent provi el seu negoci abans d'obrir-lo definitivament.

Li deia això perquè actualment les ciutats s'han homogeneïtzat molt, i amb els comerços es veu. Aquí no ens n'escapem d'aquesta tendència...

Nosaltres no som molt diferents que els altres, però el que sí que tenim de diferent és que Barcelona és una ciutat policèntrica. Tenim 10 districtes i barris amb la seva idiosincràsia. I el que dius és cert, però tenim una gran riquesa als barris, també als del centre. I això dona identitat a la ciutat

Aquest actiu de ser una ciutat policèntrica, quan el turista ens visita, la coneix aquesta realitat o caldria vendre-la més com un fet diferencial nostre?

Si vas més d'un cop a una ciutat, i en el cas de Barcelona això passa amb el turisme, sí que t'endinnes més en la vida de la ciutat. Ara bé, hi ha perills. Hi ha llocs que no es vol turisme perquè la seva qualitat de vida depèn del fet que el turisme no es massifiqui. Pels que tenen més tensions turístiques, seria interessant que s'escampés per la ciutat. Barcelona és molt més que el Camp Nou, la Sagrada Família i les Rambles. I hi ha un tipus de turista que sap endinçar-se en la ciutat.

El turisme li fa més bé o més mal al comerç local? Segurament no hi ha una resposta única...

El turisme massificat expulsa el comerç. En canvi, un turisme de qualitat, cultural, gastronòmic preserva una sèrie de negocis. Hi ha coses que s'han de controlar, perquè si no generen més problemes que guanys. L'excés de turisme no és bo, perquè expulsa veïns i comerços i només genera oferta per a la gent que passa cinc hores a la

“A Ciutat Vella hi ha problemes de seguretat molt greus, com ara al Raval”

ciutat. Ara bé, si aquest turisme fa que, negocis que podrien ser viables i els hi falta un *target* de client amb poder adquisitiu, puguin funcionar, doncs és bo.

Deixant el turisme de banda, en els districtes no tan centrals, hi ha

algunes zones de les quals us preocupi la seva desertització comercial?

Hi ha dues zones molt concretes, una d'elles molt cèntrica, que és Ciutat Vella, on hi ha un problema i el següent consistori s'hi ha de posar. Hi influeix la pressió turística, però hi ha altres detonants. D'altra banda, hi ha una part de Nou Barris que passa el mateix. S'estan fent polítiques, però crec que la política de la subvenció no és suficient. Cal fer polítiques socials més integrals. Intentar integrar la gent, que tinguin sentit de pertinença. Parlem de llocs amb molts nous, poc arrelament... És complicat.

I zones que vagin a millor?

La Marina i Sant Martí, cap a la zona del carrer Cantàbria. I llavors l'Eix Besòs té una gran potencialitat. A la Marina l'efecte Fira és important. Hi ha empreses noves, es fan pisos... Per aquí i la llera del Besòs és on pot créixer la ciutat. A la frontera amb Sant Adrià s'estan fent molts pisos de lloguer a un preu no molt car i es pot crear, si es fa bé, una nova centralitat. Tot ha d'anar acompanyat d'una inversió pública i donar serveis, si no llavors es fan guetos. ▶

“Hi ha comerços emblemàtics que no hi haurà manera de salvar-los”

◀ **Parlem de Barcelona Comerç. Un dels grans eixos de treball que vol continuar aplicant és el repte de la vostra modernització i de tot el comerç.**

Qualsevol entitat que vol sobreviure ha d'evolucionar i abandonar els pensaments anacrònics. El comerç s'ha modernitzat molt i això ha fet canviar moltes mentalitats. I nosaltres hem d'evolucionar tal com ho fa la societat.

Al sector li ha faltat agilitat per adaptar-se als canvis?

Sí. De totes maneres, si parlem individualment, el comerç de proximitat és capaç de detectar qualsevol canvi d'hàbits, perquè tenim el client a casa. Una altra cosa és que l'adaptabilitat es faci. Ara ens hem de dotar d'una sèrie d'eines que hem de saber fer funcionar, i això no és fàcil. Ara, o ets proactiu, o no tens lloc al món del comerç. L'entitat també ha de caminar en aquesta línia.

I aquí, lògicament, el paper de la digitalització és clau.

Sí, totalment. A la gent, quan parlem de digitalització, li entra al cap un gran marketplace. Doncs no... Hem

“Tenim una gran riquesa als barris i això dona identitat a la ciutat”

de començar per on toca. A Barcelona el canvi important va començar amb els Bons Consum. Hi havia molts comerços que no havien tingut mai una tauleta o un ordinador, i ara per primer cop hi ha entrat la tecnologia. No ens posem a córrer perquè ens entrebancarem i caurem. Si a aquesta gent els dius que els posaràs un marketplace et diran: “De què m'estàs parlant?”

És que, precisament, el marketplace que va impulsar l'Ajuntament està totalment aturat...

Ha passat això pel que et dic. Està aturat i es vol fer un pla de viabilitat. L'Ajuntament el va fer amb bones intencions, però jo conec el comerç i no tenim la maduresa digital per tirar-lo endavant. Cal anar pas a pas. Per exemple, amb el programa *Re-connectant*, amb l'Ajuntament i Endesa, hem digitalitzat 484 comerços. I la fortlesa que no podem perdre és la presencialitat.

Una de les funcions de Barcelona Comerç és ser garant del mo-

del comercial local. Si m'ho permet, són una mica com en Cruyff, quan ja no era entrenador, que vetllava igualment per l'estil de joc del Barça.

Sí, exacte. És allò de canviar perquè no canviï res, preservar l'essència. Mantenir l'esperit, però adaptar-nos als temps, perquè si dones una oferta que no interessa a ningú... Això es veu amb els emblemàtics: n'hi ha que se salvaran i n'hi ha que no hi haurà manera de salvar-los.

És tot un debat el tema dels comerços emblemàtics...

Sempre dic el mateix. Primer de tot, sostenibilitat econòmica, i després empatia amb el que tens, creure't que ets un emblemàtic i que tens quelcom diferent a defensar. El que no pot ser és no fer res i dir que no et venen a comprar.

Una de les grans prioritats serà aconseguir la Capitalitat Europea del Comerç, que està molt ben encarrilada. Què suposarà?

Pot accelerar moltíssim la transformació del sector, perquè hi haurà recursos i la possibilitat de treballar amb els millors, més les nostres idees que no s'han pogut materialitzar per manca de finançament. Això pot donar una empena fonamental al comerç de Barcelona. I també és una iniciativa que servirà per a tot Europa. Aquí hem de preservar el model, perquè si no mira què ha passat a França, on tenen un problema social gravíssim per la manca de comerç de proximitat. Hi ha pobles o capitals petites on els serveis socials han de fer les compres per a la gent que no es pot desplaçar, perquè només hi ha grans supermercats als afores.

Per acabar, volíem tractar tres temes que tenen relació amb el comerç. El primer, la seguretat. Creu que la ciutat té algun problema amb la inseguretat?

Moltes vegades va per sensacions, i les xarxes amplifiquen les coses. Dit això, hi ha moltes Barcelones i hi ha llocs que tenen problemes de seguretat molt greus. Bàsicament, el problema el tenim a Ciutat Vella, com ara al Raval. Als altres llocs el nivell d'inseguretat ha pujat lleugerament, però no crec que sigui determinant perquè la gent vagi o no a comprar a algun lloc. Fora del nucli problemàtic que et deia, no estem molt pitjor del que estàvem.

I amb la neteja?

Barcelona està bruta, molt bruta. No sé si la gent tampoc acompanya... No és fàcil, és cert. Jo soc de Sant Andreu i allà tenim el Porta a porta. Els models no són ni bons, ni dolents, sinó que depèn de quan, com i on s'apliquen. En grans blocs

de pisos on es generen moltes escombraries segurament hi ha models que no funcionen. Els que fem el Porta a porta hi ha gent que està relativament contenta. A nivell comercial és més complicat, però s'han fet retocs que han millorat el que es va posar en marxa. Però en general Barcelona és una ciutat que es veu bruta, i teòricament mai s'havien destinat tants diners com ara a la neteja. Alguna cosa falla.

Això el preocupa.

És que hi ha una sensació de degradació. Ara parlem de les escombraries, però la imatge que donem amb totes les persianes pintades, grafitis... Aquí hauríem de posar una mica d'ordre. De cara en forma donem una imatge de ciutat degradada. Semblem aquells suburbis de Nova York.

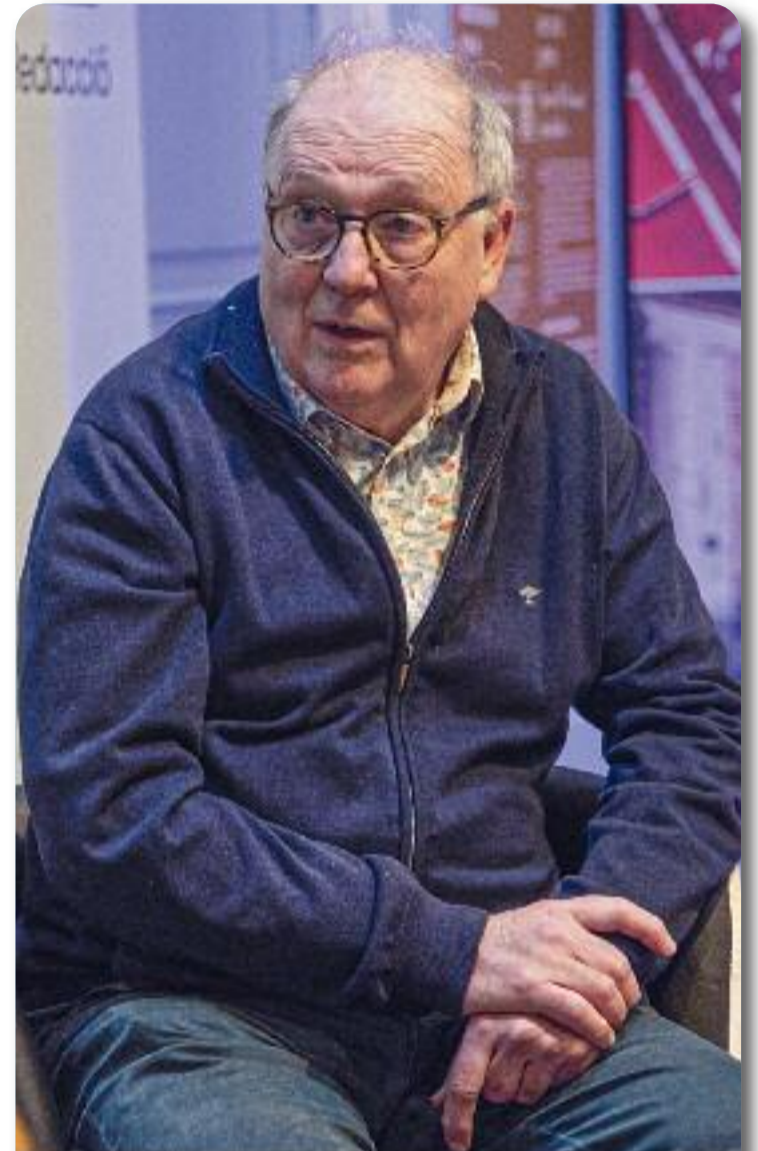
“De cara enfora Barcelona dona una imatge de ciutat degradada”

Per acabar, la mobilitat. Creu que el comerç, amb totes les transformacions urbanístiques que viu la ciutat, se n'acabarà beneficiant o es veurà perjudicat?

Hi ha dos aspectes. El comerç cèntric patirà molt, perquè tenia un gran poder d'atracció sobre gent que venia de fora a comprar. Si els hi poses dificultats, aquesta gent acaba no venint. I els transports públics no són els adequats per arribar al centre. El seu comerç pateix i patirà. I això fa que cada cop hagi de dependre més del turisme. D'altra banda, tot el que no és el centre, anem cap a la ciutat dels 15 minuts. Cada vegada hi haurà més impediments perquè la gent es mogui en transport privat i ens haurem d'acostumar a la nova mobilitat. Això d'anar al centre d'una forma regular cada cop serà més complicat, sobretot per a la gent que ve de l'àrea metropolitana.

Es vol combatre la contaminació.

Exacte. Però s'ha fet alguna política poc pensada. Hi ha transformacions molt bèsties que s'haurien d'haver consensuat. S'han fet les coses molt de pressa i poc consensuades. El que és cert és que els únics que han aplicat el seu programa electoral són els comuns. A l'Ajuntament no hi ha hagut una coalició, sinó una bicefàlia pura i dura. ■

– La digitalització del comerç és clau, oi?

– Sí, però cal anar pas a pas.

– El marketplace del consistori està aturat...

– És que no ens hem de posar a córrer, perquè ens entrebancarem i caurem.

– Hi ha canvis que necessiten temps, doncs...

– Hi ha comerços que si els dius que els posaràs un marketplace et contestaran: “De què m'estàs parlant?”. Una bona mesura van ser els Bons Consum.

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

1 de març del 2023

Superilla | Arriben el verd i els primers bancs

Les obres de la superilla de l'Eixample continuen avançant. La setmana passada, a l'eix verd del carrer Girona, s'hi van instal·lar les primeres jardineres amb vegetació, els primers arbres i els primers bancs.

La Qtxera: un nou espai d'oci assequible per a joves del barri

ENTITATS ▶ Quan algú denuncia l'expulsió dels joves de la Dreta de l'Eixample, està assenyalant l'augment de preus del mercat de l'habitatge que fa que els joves que han nascut i crescut al barri hagin de marxar a una altra zona per poder-se independitzar. Però des del Casal de Joves de la Dreixa han observat una altra forma d'expulsió que passa més desapercebuda i que també consideren important.

"A la Dreta de l'Eixample, la gran majoria de l'espai és d'ús privat i molt enfocat al turisme. Per això, en el seu temps d'oci, el jovent acostuma a marxar a altres barris", explica en Guillem, membre del Casal. "Tenim un barri que no facilita que el jovent s'hi quedi, ja no només a viure-hi, sinó a fer-hi vida", afegeix. En aquest context, des de l'entitat volen aconseguir que el seu nou local, ubicat a la cotxera del Taller Masriera, esdevingui "l'espai que el barri no té".

El local, batejat amb el nom de la Qtxera, va començar a funcionar com a seu del Casal fa uns mesos. Abans d'obrir portes, els

El local dels Joves de la Dreixa a la cotxera del Masriera. Foto: Línia Eixample

nous inquilins van adequar l'espai i van concretar com havia de ser. "Volíem que fos un punt de trobada per al jovent del barri, una alternativa a l'oci de despesa obligatòria, com bars i restaurants", detalla en Guillem. D'altra banda, volien donar cabuda també a altres entitats, per fer-hi reunions, actes o concerts, per exemple. I així ha estat. De moment, tenen tres tallers en marxa (ganxet, teatre i DJ) i han acollit trobades de l'Esplai Trençals o de la Federació de Casals de Joves de Catalunya. Ara també volen fer ac-

titivats de formació i conscienciació, amb un vessant més polític i amb perspectiva de gènere.

UNA UBICACIÓ TEMPORAL

Els Joves de la Dreixa es van haver de reunir durant molt temps fora del barri. Després van aconseguir un espai compartit, al Xamfrà 317, i ara per fi tenen un lloc per a ells sols. Però asseguren que la Qtxera no reuneix les condicions adequades per a un casal i recorden que és una ubicació temporal. Quan comencin les obres del Taller Masriera, hauran de marxar.

Recordant els Camps Elisis, el primer parc d'atraccions urbà

HISTÒRIA ▶ L'Ajuntament col·locarà avui mateix, 1 de març, un faristol al carrer Mallorca a l'altura del passatge dels Camps Elisis per recordar els jardins que hi va haver en aquesta zona entre el 1853 i el 1872. L'espai va acollir el primer parc d'atraccions urbà de Catalunya. La inauguració del faristol s'emmarca en els actes de commemoració dels 150 anys de la Primera República.

Els jardins dels Camps Elisis es van obrir el 10 d'abril de 1853, en una Barcelona on el passeig de Gràcia ja havia pres una impor-

tància cabdal. Tal com recorda el consistori, verticalment ocupaven des del carrer Aragó fins a Rosselló, i horitzontalment s'estenien fins a Roger de Llúria. Comptaven amb una muntanya russa, una fonda, un cafè i un saló de ball, projectats per l'arquitecte Josep Oriol Mestres i decorats per Fèlix Cagó, segons detalla el consistori. L'entrada costava dos rals.

Des del 1862, quan Josep Anselm Clavé va arrendar l'espai, els jardins van començar a acollir espectacles. Cap al 1881, però, van entrar en decadència.

El faristol que s'inaugurarà aquest dimecres. Foto: Ajuntament

Dilluns 6 de març a les 18:00 h

Conversa amb
Gabriel Rufián

Candidat d'ERC a l'alcaldia de
Santa Coloma de Gramenet

La ciutat
metropolitana:
progrés i futur

Hi haurà torn obert de preguntes

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

POR UNA BARCELONA SEGURA

Ciudadanos

La inseguridad no es una percepción de los barceloneses. Punto.

Desde el gobierno de Colau y el PSC se ha repetido en los últimos tiempos consignas como: es una percepción inducida por algunos medios de comunicación instigados por algún partido; no existe inseguridad porque los datos así lo demuestran; es una campaña de la oposición para desgastar al gobierno...

La realidad es que Barcelona tiene un alto índice de delitos, no sólo en Ciutat Vella sino que se ha ido extendiendo a toda la ciudad y el distrito de Eixample es también víctima de las políticas buenistas del PSC y Colau. Es un insulto que el responsable de seguridad y concejal del PSC, Albert Batlle, niegue continuamente la grave situación de inseguridad que padecemos. Es un insulto para el barcelonés al que

le han entrado en su casa a robar o para el que le han roto la mandíbula para robarle un reloj. Los políticos esta-

mos para dar soluciones y proteger al ciudadano. Y Ciudadans BCN tiene la solución:

- Incrementar el número de agentes de la GUB y dotarles de los medios necesarios para que puedan realizar su trabajo con seguridad.
- Instrucciones claras y concretas a la GUB, que tendrán el apoyo incondicional del Gobierno en el que esté CS.
- Mantener y reforzar la unidad antidisturbios de la GUB
- Crear una verdadera policía de barrio, que recorra el distrito las 24h del día.
- Abandonar, definitivamente, las políticas buenistas del PSC y Colau, las de Trias también. Unas políticas que nos han llevado a ser el paraíso de los delincuentes.
- Instalación de video cámaras de vigilancia. Menos cámaras para perseguir a conductores y más cámaras para perseguir a los delincuentes.
- Reforzar y mejorar los servicios de emergencia a través del 112 para que la respuesta a una denuncia sea inmediata.
- Impulsar desde el Ayuntamiento, en colaboración con nuestro grupo parlamentario y grupo en el Congreso, modificaciones legislativas dirigidas a dotar de más recursos a las policías, más seguridad a los ciudadanos y tolerancia cero frente a la delincuencia. Sin complejos.
- Crear una unidad de la GUB especializada en okupación, con instrucciones claras y concretas de priorizar la ayuda al ciudadano frente al okupa. Okupar es delito.
- Crear una Oficina de Atención al Ciudadano frente a la okupación, con un teléfono de asistencia 24 horas que dará trámite a denuncias para que la GUB en coordinación con Mossos, pueda actuar inmediatamente.
- Se procederá al desalojo inmediato de todos aquellos inmuebles de titularidad pública okupados.
- Se promoverá, con el grupo parlamentario y el grupo del congreso, impulsar el proyecto de ley de CS contra la okupación.

Para tener una Barcelona segura no es tanto la inversión, que también, como la

gestión, las directrices y el convencimiento que, para que una ciudad sea segura, debe

tener una policía eficiente, eficaz y con el apoyo del gobierno. Sin complejos.

Dejaremos de ser el paraíso de los delincuentes para ser el paraíso de los barceloneses.

Ciudadans BCN, por los tuyos, por ti y por Barcelona.

BUZÓN DE LA CIUDADANÍA

¿Problemas en tu barrio? ¿Tienes alguna propuesta?

¿Quieres saber qué hacemos por el Eixample y nuestros vecinos?

dreta.eixample@ciudadanos-cs.org esquerra.eixample@ciudadanos-cs.org

Con Aurora Saez y Pedro Sánchez, Consellers de Cs Eixample, siempre a disposición de nuestros vecinos

Cs

Les obres al número 354 del carrer Sardanya, que han provocat molts maldecaps als veïns de la zona i a l'Escola Sagrada Família, sembla que per fi donen un respir als afectats. El "soroll extrem" va acabar la setmana passada.

El passat obrer i lluitador del barri

» L'interior d'illa on hi havia el cinema Niza passarà a dir-se oficialment Treballadores de la Numax
 » La descoberta de la placa marcarà l'acte central del 8M a l'Eixample i comptarà amb extreballadores

Anna Utiel

LA SAGRADA FAMÍLIA

A finals dels setanta, el personal de la fàbrica d'electrodomèstics Numax va dir prou. Treballaven amb una maquinària obsoleta que suposava un risc per a la seva seguretat i cobraven sous molt baixos. En aquest context, van convocar una vaga. La resposta de la direcció de l'empresa va ser una onada d'acomiadaments. I després en va venir una altra. Malgrat tot, van mantenir l'aturada fins que gairebé tots els empleats van ser readmesos. Finalment, la propietat va abandonar la fàbrica i la plantilla va apostar per l'autogestió. L'experiència va durar dos anys.

"Jo vaig ser una de les treballadores acomiadades per fer vaga", diu Magda Mirabet, que va viure en primera persona aquesta revolta obrera. A partir del 4 de març, ella i les seves companyes de lluita tin-

dran un interior d'illa en el seu record. Treballadores de la Numax és el nom amb el qual es batejarà l'interior d'illa on hi va haver l'antic cinema Niza, entre els carrers de Sicília, Rosselló i Sardanya i la plaça de la Sagrada Família.

Aquest dissabte es farà la descoberta de la placa que homenatjarà aquella plantilla formada majoritàriament per dones. La inauguració del nou nom de l'interior d'illa donarà el tret de sortida a l'acte central del 8M a l'Eixample. Després es projectaran, a l'Ateneu El Poblet, els dos documentals que Joaquim Jordà va fer sobre aquesta fàbrica: *Numax presenta* (1979) i *Veinte años no es nada* (2004).

EXEMPLE DE RESISTÈNCIA

"Va ser molt dur", admet Mirabet rememorant aquella etapa. Quan van aconseguir la readmissió i van decidir tornar a la feina, els membres de la plantilla es van trobar que la direcció havia fet un *lockout*, un tancament patronal. No

Un fotograma de *Numax presenta* i l'interior d'illa Treballadores de la Numax. Fotos: Filmoteca de Catalunya i Ajuntament

van rebre cap informació, però no es van quedar de braços plegats. Van continuar reunint-se i fent assemblees en una ubicació privilegiada: la cripta de la Sagrada Família, que els cedia el rector.

Al final van poder tornar a treballar, però la situació no va millorar. "Aleshores es cobrava setmanalment i en metàl·lic. El primer divendres ja no ens van pagar", explica Mirabet. Conscients de la maniobra de la propietat per

forçar el tancament de la fàbrica, els empleats la van ocupar. S'hi passaven el dia i fins i tot les nits, fins que, assessorats pel Col·lectiu Ronda, van optar per l'autogestió.

"Els treballadors més qualificats van marxar. Hi vam quedar la mà d'obra pura i dura, que érem principalment dones", relata Mirabet. Reconeix que no va ser fàcil competir amb la resta del sector. Ho van intentar, però l'any 1979 van haver de tancar.

Per a Mirabet, la lluita de la Numax "s'ha d'emmarcar en el context". "Amb la mort de Franco, hi havia moltes ganes de construir un país nou. Hi va haver molts casos com el nostre, però nosaltres vam tenir el privilegi que Joaquim Jordà ens fes el documental", afegeix. Sobre l'interior d'illa, agraeix la proposta de l'AV Sagrada Família. "Em fa il·lusió que es recordi la Barcelona obrera, ara que té més pes la Barcelona turística", conclou.

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
 ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
 en Acción

La memòria rural del Fort Pienc

» L'Ajuntament ha impulsat un pla per a recuperar el patrimoni i la memòria històrica del Rec Comtal
 » L'Arxiu Històric del Fort Pienc aplaudeix la iniciativa, tot i que de moment la considera "irreal"

PATRIMONI HISTÒRIC ▶ El desenvolupament econòmic i social de la ciutat al llarg de la història ha tingut moltes etapes. Una d'elles –i potser una de les menys conegudes– va ser la que té a veure amb el Rec Comtal, ja que en tractar-se d'una séquia a l'aire lliure, quan va estar en funcionament, es va convertir en un punt neuràlgic de l'espai públic i la vida social dels ciutadans, a més d'una explotació de l'agricultura i la indústria. Cal recordar que el Rec Comtal era un gran canal hidràulic que es va construir a mitjan segle X i abastia d'aigua la ciutat fins a mitjan segle XX.

Ara l'Ajuntament ha impulsat un pla amb un paquet de mesures per reivindicar el canal i recuperar-ne la memòria històrica. La idea del consistori és, no només conservar la infraestructura, sinó també crear un recorregut urbà amb nous espais públics. De fet, proposen 33 punts i dos d'ells són al Fort Pienc.

UNA PETICIÓ QUE VE DE LLUNY

La recuperació del rec ja fa temps que veïns de Sant Andreu i Nou Barris la reclamen. En aquestes dues zones de la ciutat hi ha dos punts on el canal no està soterrat i la rehabilitació seria molt més còmode. En canvi, al Fort Pienc els dos punts que formen part del projecte estan soterrats i tot plegat serà una mica més complicat.

Sobre la iniciativa de recuperar el rec, Gisela Boronat, membre de l'Arxiu Històric del Fort Pienc, explica que els sembla "molt bé" la proposta municipal, però de moment considera que és "irreal" per com estan plantejats els dos punts del barri. I és que les dues zones que l'Ajuntament ha indicat que es faran al Fort Pienc són a davant de la Monumental i al Molí del Comendador. A les imatges virtuals que el consistori ha enenyat es veu un projecte "molt bonic", diu Boronat, però afegeix que la realitat és diferent: "El

Inauguració de les obres de desviament del Rec Comtal el 1916. Foto: Arxiu Fotogràfic de Barcelona

punt de la Monumental haurà de ser molt petit perquè hi càpiga i el del Molí es farà a un interior d'illa que ara està ocupat pels barracons del nou CAP del carrer Nàpols".

D'altra banda, Boronat reivindica la rellevància històrica del rec i aplaudeix que el govern mu-

nicipal vulgui recuperar-la: "Fins que Barcelona no es va urbanitzar del tot, el rec va tenir una importància vital en la vida de la gent".

Una de les curiositats que han aflorat en altres obres és que, quan s'han trobat restes del rec, aquestes podrien indicar que es va construir abans del segle X.

"Potser el van fer els musulmans i amb les futures excavacions segur que es descobriran més elements", diu Boronat.

Amb tot, el projecte no té data concreta d'execució i l'Ajuntament només ha dit que després de les eleccions s'aniran pressupostant les actuacions.

UNHCR ACNUR
 La Agència de la ONU para los Refugiados
 comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A
ayudaucrania.com
 Bizum – Codi: 01151
 ES86 2100 2262 1802 0040 3932

A PROP

consum sostenible i de proximitat

‘Conscients del que mengem, canviarem el món’

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

L'enquesta Òmnibus de l'any passat va revelar que un de cada dos veïns de Barcelona va incrementar els seus hàbits de consum responsable durant el 2022 per raons mediambientals i socials. És la constatació que augmenta progressivament la conscienciació sobre la salut del planeta i el canvi climàtic, però també la responsabilitat sobre el que mengem.

En aquest context, l'Ajuntament ha llançat la campanya *Conscients del que mengem, canviarem el món*, que té com a objectiu proporcionar informació clau perquè la ciutadania sigui capaç de prendre decisions conscients i responsables a l'hora de comprar menjar. La campanya anima els usuaris a interessar-se sempre per la procedència dels productes que adquireixen i per la manera com s'han produït. També per coses molt més senzilles,

com ara si els productes són de temporada, ecològics o de proximitat. El coneixement empodera a l'hora de fer la compra, i com més preguntes fem, més conscient serà la nostra compra.

La campanya reivindica que l'ecologisme o la proximitat no són un postuereig o una posició política. Comprar productes ecològics i de proximitat implica reduir la contaminació del transport a llarga distància. També redueix l'erosió del sòl,

els gasos d'efecte hivernacle i ajuda a conservar la biodiversitat del nostre entorn.

La campanya s'allargarà fins a finals de març i distribuirà material informatiu exclusiu en els centres de primària i de se-

Un de cada dos veïns de Barcelona va incrementar els seus hàbits de consum responsable durant el 2022

cundària. També serà molt present als mercats municipals mitjançant els comerços verds, establiments de confiança que proporcionen informació sobre els productes que menjarem i que, durant el darrer tram de la campanya, regalaran canyoles i bosses reutilitzables per compres superiors a 10 €. A Barcelona hi ha més de 600 comerços adherits al programa Comerç Verd, el més arrelat a la ciutat per fomentar la compra de producte ecològic i de proximitat.

Aquesta campanya s'emmarca en l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible de Barcelona, el full de ruta a seguir durant els vuit anys vinents que es va presentar el passat mes de novembre i que ha de garantir un canvi d'hàbits en el consum i en la gestió perquè la Barcelona del 2030 sigui molt més sostenible.

AgroVallbona, el gran projecte agroecològic que transformarà econòmicament un barri

Urbanisme

Un gran projecte agroecològic transformarà el barri de Vallbona, al districte de Nou Barris, i contribuirà a dinamitzar l'entorn, a recuperar la tradició agrària i a conservar l'esperit de la comunitat. AgroVallbona es desenvoluparà en dos espais principals, la finca La Ponderosa i la Granja del Ritz.

La Ponderosa és el pilar del projecte, i és on es consolidaran els horts que evolucionaran cap als cultius ecològics. Per garantir la seva continuïtat està prevista una requalificació urbanística dels terrenys com a sòl no urbanitzable d'ús agrícola. L'altra pota del projecte és la Granja del Ritz, que té una enorme càrrega simbòlica i de memòria

popular per al barri. L'espai es recuperarà i es rehabilitarà per convertir-lo en l'equipament de referència i esdevindrà un lloc de formació i recerca aplicada en matèria d'agroecologia. AgroVallbona també servirà per reforçar els lligams i la connectivitat amb el barri veí de Can Sant Joan, de Montcada i Reixach.

Al marge d'aquesta gran iniciativa, l'Ajuntament també està treballant en un pla de protecció del Rec Comtal, als entorns del qual es crearà un itinerari verd amb zones de trobada per passejar-hi i anar-hi en bici. L'obertura del barri al Besòs, que s'aconseguirà amb el soterrament de les vies, facilitarà que el veïnat pugui gaudir del riu i dels seus entorns, on es generarà un refugi de biodiversitat.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Els comerços emblemàtics es reivindiquen a Europa

Iniciativa

Representants de París, Roma i Lisboa, a més de Barcelona, s'han sumat a la primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en Ciutats Europees, una trobada per posar en comú les pràctiques que es duen a terme a cada territori relacionades amb els establiments comercials emblemàtics i per emetre una declaració institucional de suport a aquests comerços.

L'Ajuntament de Barcelona és el promotor d'aquesta iniciativa d'àmbit europeu, que busca reflexionar i debatre sobre la preservació i promoció dels establiments que, per la seva història, valor patrimonial, espe-

cificitat i trajectòria, mereixen ser destacats com a emblemàtics. L'objectiu és traçar estratègies conjuntes entre les diferents ciutats i contribuir plegades a preservar el patrimoni comercial europeu, representat pels comerços de proximitat emblemàtics que sobreviuen als països de la UE.

La jornada es tradueix en una sèrie de taules rodones i ponències centrades en les oportunitats i els reptes que suposa comptar amb el comerç emblemàtic a les ciutats europees i les bones pràctiques en la seva gestió, en particular els casos de Barcelona i de les altres ciutats convidades: París, Roma i Lisboa. També es compta amb l'informe del Grup Europeu de Treball sobre Ciutats

Europees i Comerç, així com amb ponents nacionals i internacionals, a més del Parlament Europeu, també representat institucionalment.

La Declaració de Barcelona sortint de la trobada aborda les necessitats de preservació i de promoció dels comerços. És un document consensuat per tècnics i especialistes de les quatre ciutats, i l'eurodiputat Marcos Ros el traslladarà al Parlament amb l'objectiu que el màxim òrgan representatiu debati a fons sobre quines són les mesures necessàries per salvar i protegir el comerç i com es poden aplicar des de la Unió Europea a tots els països que en formen part, adaptant-les a cada realitat.

EN PRIMERA PERSONA

“De tant en tant hi ha algun turista que et salva el mes”

Amor Garcia

Joieria Ribera
(Eix Sagrada Família)

Amor Garcia regenta una joieria i rellotgeria al carrer Padilla, 258 i demana, des de fa temps, un pla turístic per a la Sagrada Família. Una mesura que ajudi a repartir els maldecaps del turisme, però també els beneficis.

Com resisteix el comerç de proximitat a Sagrada Família?

Tenim molta feina per aguantar. Durant la pandèmia, els grans tenidors no van ajudar gens els comerciants i les botigues de mòbils i els basars han anat substituint el comerç de barri.

Uns quants sí que han pogut mantenir-se.

Sí, els que podem. I aguantem gràcies al veí del barri. I també pels que venen de fora. Tot i que cada cop estem més limitats, perquè els treuen lloc per aparcar i ho tenen més complicat per poder accedir-hi.

I què me'n diu dels turistes? No contribueixen a la causa?

Doncs, sí. Hem detectat que en venen alguns, procedents dels apartaments turístics. De tant en tant et salven el mes. De fet, jo fa molts anys que demano un pla turístic a Sagrada Família.

Amb quina finalitat?

Per esponjar una mica més el turisme fora dels carrers del temple i que els turistes ajudin a dinamitzar el comerç de l'entorn. Això seria bo per al comerç, però també per als veïns, perquè així no hi hauria tanta massificació en alguns punts del barri. Seria bo per a tots.

Foto: Ajuntament

El Mercat de la Boqueria homenatja els savis de la gastronomia

Foto: Ajuntament

Gastronomia

Francisc Fortí, fundador del restaurant El Racó d'en Binu, és l'últim dels grans referents que ha passat pel Consell de Savis del Mercat de la Boqueria, un cicle que reconeix la trajectòria professional de personatges destacats del món de la gastronomia barcelonina i catalana.

Fortí i la seva dona, Francina Suriñach, cap de sala, van rebre un homenatge per la seva trajectòria al capdavant d'El Racó d'en Binu, tot un referent del panorama gastronòmic català que va obrir les portes l'any 1970 i va ser el primer establiment a obtenir dues estrelles Michelin a Catalunya durant la dècada dels 80.

Fortí va començar a cuinar quan tenia catorze anys, a l'Hotel Colón de Barcelona. Després va passar pel restaurant madrileny Jockey i La Tour de l'Argent, a París. Des de fa 53 anys lidera la cuina d'El Racó d'en Binu i encara ara continua davant dels fogons i servint les seves famoses ostres al xampany, la pasta de full amb pebrots o el llobarro a la papillota.

ELS SAVIS DE LA BOQUERIA

Al llarg d'aquests mesos han passat per l'Espai Boqueria Joan Bayén, del Bar Pinotxo, Josep Solà, de la Bodega Sepúlveda, Josep Lladonosa, cuiner i historiador gastronòmic, Isidre Gironès, fundador del restaurant Ca l'Isidre, i Jean-Louis Neichel, fundador i xef del restaurant Neichel.

L'èxit sense fre del Donasport

» El torneig multisportiu de Panteres Grogues arriba a la 12a edició amb novetats i 11 esports presents
 » "Durant tres mesos oferim activitats cada cap de setmana", exposa Noemí Fluixà, la coordinadora

Toni Delgado
SANT ANTONI

"Havia fet esport al meu poble, a Amposta, en una època en què no hi havia equips femenins i vaig haver de deixar el bàsquet i el futbol. A la universitat vaig practicar una mica, no gaire, el bàsquet i el tenis de taula, perquè estava centrada a estudiar. Un cop graduada i amb feina, ja fa gairebé 20 anys, vaig voler tornar a l'esport", recorda Noemí Fluixà (Tortosa, 1978).

L'entrevistada va apuntar-se a Panteres Grogues, l'única entitat esportiva LGTBI+ que va trobar a Barcelona. "Primer vaig fer bàsquet i, més endavant, també tenis de taula. Amb el temps, vaig iniciar-me al pàdel, que s'ha convertit en la meua disciplina", confessa la coordinadora de Donasport, el torneig multisportiu de Panteres Grogues que arriba a la seva 12a edició.

La presentació de les activitats de Donasport 2023 serà el pròxim divendres 10 de març (18

hores), al Centre LGTBI de Barcelona i en el marc del Dia de la Dona. També s'inaugurarà l'exposició *Contra les regles*, una mostra que pretén trencar tabús i obrir un debat sobre "com eliminar prejudicis i evitar la discriminació contra les minories sexuals en l'àmbit esportiu".

Obert a totes les dones, "independentment de la seva edat, forma física, gènere...", el Donasport té un caràcter totalment inclusiu i els seus objectius principals són visibilitzar i fomentar l'esport femení, i engrescar més dones perquè s'animin a practicar esport amateur. També, però, hi ha competicions, que podrien ser l'excusa, per exemple, per a dones que van ser professionals i que ja no practiquin esport.

PORTA D'ENTRADA

El Donasport no ha deixat de créixer. Al principi només durava una setmana o un cap de setmana, i ara arriba als tres mesos perquè "cada cap de setmana hi ha alguna activitat diferent i oferim uns preus assequibles". "Hi ha molts casos de dones que

Una escena del Donasport. Foto: Panteres Grogues

han participat en el Donasport i després s'han apuntat a Panteres Grogues", exposa Fluixà.

En aquesta edició hi haurà un total d'11 esports (bàsquet, futbol, pàdel, tenis de taula, rem, senderisme, BBT (sortida en bici), pàdel surf, *trail running*, vòlei pista i vòlei platja). La primera gran novetat serà la competició de vòlei pista, "aprofitant que ara hi ha moltes més noies practicant-lo al club i que també s'han interessat en organitzar la competició". La cita serà el pròxim dissabte 18 de març, de les 9 a les 17 hores, al CEM Mundet.

Gairebé un mes després, el 16 d'abril, de les 12 a les 13 hores i

al Barcelona International Sailing Center (BISC), tornarà l'activitat del rem al Donasport, amb la sortida amb un llagut català, embarcació amb banc fix típica del Mediterrani. "Han tornat les dones a la secció de rem de Panteres Grogues i és un bon moment perquè se n'hi apuntin més i donar a conèixer la disciplina", afegeix Fluixà.

La tercera gran novetat serà el 5 de maig a les 19.30 hores, amb un entrenament de *trail running* per la carretera de les Aigües-Collserola, una ruta circular d'uns 6-8 km i un desnivell d'uns 200 metres. "Abans s'havia fet un entrenament per la ciu-

tat, i ara s'ha decidit canviar-lo per la modalitat trail, i fer-lo a la muntanya", comenta Fluixà.

"Quan l'Ajuntament va atorgar el Premi Dona i Esport al club esportiu Panteres Grogues per, entre altres motius, el Donasport, vaig pensar que ens ho mereixíem perquè ens estem deixant cos i ànima en aquest projecte social molt valuós per a la nostra Barcelona i també per altres ciutats i països. És un model que es podria implantar en altres entitats i que dona visibilitat a la dona en l'esport amateur, que també és molt important", enraona.

Panteres Grogues s'ha convertit en el club esportiu sense ànim de lucre LGTBI+ més gran d'Europa, i ofereix "un espai on gais, lesbianes, bisexuals, transsexuals i tothom que ho vulgui pugui desenvolupar una activitat esportiva de forma lliure i distesa".

La coordinadora del Donasport també hi participa? "Sí, a tots els esports que puc... Deixa'm pensar... Un, dos, tres... Hi prendré part a set, i, sincerament, m'encantaria poder-ho fer a tots", tanca, il·lusionada, Fluixà.

3a Catalana de futbol				2a de futsal				Classificacions				Lliga EBA				Copa Catalunya de bàsquet			
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC
1. CF La Romànica	49	59	31	1. Penya Esplugues	46	100	22	1. CB Santfeliuenc	17	1625	1313	1. CB Roser	17	1023	814	1. CB Roser	17	1023	814
2. FC l'Esquerra	49	44	18	2. AE Les Corts-UBAE	44	69	22	2. Barça BCB Valls	14	1434	1159	2. AB Premià	13	964	834	2. AB Premià	13	964	834
3. CF Sant Adrià	44	50	18	3. CFS Eixample	35	71	40	3. CB Valls	12	1377	1290	3. Manresa CBF	13	1010	849	3. Manresa CBF	13	1010	849
4. FC Can Buxeres	41	44	25	4. Rubí FS	34	67	40	4. CB Roser	12	1339	1265	4. Draft Gramenet	11	1096	970	4. Draft Gramenet	11	1096	970
5. UD Montsant	34	43	37	5. CN Caldes	33	66	31	5. CB Tarragona	11	1360	1316	5. CEEB Tordera-Uni G.	10	1021	974	5. CEEB Tordera-Uni G.	10	1021	974
6. Marina-EF Joan M.	31	37	27	6. CFS Castellón	31	51	29	6. FC Martinenc B.	10	1398	1321	6. CB Samà Vilanova	8	980	997	6. CB Samà Vilanova	8	980	997
Tot l'esport, a liniaeixample.cat				7. InterSala Zaragoza	29	57	47	7. CB Navàs	10	1335	1313	7. TGN Bàsquet	8	926	934	7. TGN Bàsquet	8	926	934
				8. FS Ripollet	27	71	43	8. CB Granollers	9	1353	1412	8. Joventut Les Corts	8	983	997	8. Joventut Les Corts	8	983	997

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:
 Zona Gats - De 10:00h a 15:30h
 Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:
 De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials
líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
2 Expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Pg. Sant Joan, 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416
- **Espal Línia**
Girona, 52

No t'ho perdís

Festival Zero

La sisena edició del Festival Zero ja està en marxa. Des del 24 de febrer i fins al 26 de març, els teatres de cinc municipis metropolitans acolliran quatre espectacles i diverses activitats complementàries pensats amb l'objectiu d'atraure públic que no té el costum d'anar al teatre habitualment. Els escenaris d'aquesta proposta cultural supramunicipal seran el Teatre Despí de Sant Joan Despí, el Teatre Núria Espert de Sant Andreu de la Barca, el Teatre Municipal Cooperativa de Barberà del Vallès, el Teatre Clavé de Tordera i el Teatre Auditori de Barberà del Vallès.

Famosos

Si no us sona el nom de Cristina BanBan (el Prat de Llobregat, 1987), no patiu: és cert que per al públic general encara és una desconeguda, però probablement d'ara endavant en sentireu a parlar. Aquesta pintora pratenca de 35 anys fa temps que triomfa a Nova York i també és reconeguda arreu d'Europa dins del món de l'art. Aquest any, la seva obra ha aterrat a Espanya, concretament a la fira Arco de Madrid. Hi ha qui diu que BanBan i les seves pintures abstractes, que mostren sobretot cossos femenins nus abstractes, han estat la gran revelació de l'edició d'enguany d'Arco. La mateixa artista ha reconegut que la seva participació en aquest esdeveniment li fa una il·lusió especial. "Molt feliç d'exposar a Espanya. Ens veiem aviat, Madrid!", deia a Instagram dies abans que arribés el gran dia. Ara deu estar paint l'èxit rotund que ha tingut.

La fitxa

QUI ÉS?

C R I S T I N A B A N B A N

ÉS FAMOSA PER...

Ser una pintora reconeguda
S'ha donat a conèixer a Nova York i arreu d'Europa

QUÈ HA FET?

Triomfar a Arco
Enguany ha estat un dels grans reclams de la fira madrilenya

A LES XARXES...

El món de l'art l'admira
Els entesos valoren l'obra d'aquesta artista pratenca

Llibres

Les nostres mares
Gemma Ruiz Palà

A les protagonistes d'aquesta novel·la, nascudes durant la dictadura, no els deixen desplegar el seu talent. Però elles planten cara i no s'acoquinen davant de res ni ningú. I amb sororitat i alegria, defugen la gàbia domèstica, mantenen la pulsio artística, s'atreveixen al més impensable per l'amor d'un fill, lideren les lluites venials i descobreixen el feminisme.

Teatre

Tots eren fills meus
Arthur Miller

Joe Keller i Steve Deever són dos antics socis d'una fàbrica de peces d'avions que, a la Segona Guerra Mundial, va servir peces defectuoses i va provocar la mort de soldats. Deever ho va pagar amb la presó i Keller va quedar lliure i es va enriquir. Els fills respectius desencadenaran les tràgiques conseqüències de la catàstrofe. Al Teatre Lliure de Montjuïc.

Música

L'Assumpció
La Maria

La Maria, el nom artístic de la valenciana Maria Bartomeu, ha debutat amb l'àlbum *L'Assumpció* (Propaganda pel Fet!). Aquesta jove cantant es va fer viral el 2021 amb un vídeo en el qual cantava una cançó antiga i popular d'Alcàsser, *Arranquen vinyes*. Amb el seu primer disc, la Maria ofereix "una irresistible proposta d'evolució del cant valencià", segons la discogràfica.

Pelis i sèries

Momias
Juan Jesús García Galocha

A la ciutat de les mògies, la princesa Nefer i en Thut es veuen obligats a casar-se contra la seva voluntat. Si en Thut perd l'anell reial, rebrà un fort càstig. Mentrestant, al nostre món, Lord Carnaby fa una excavació arqueològica i troba... l'anell reial. Així, en Thut i la Nefer, juntament amb altres companys, visitaran el món actual per recuperar-lo.

ESTILS DE VIDA

La depressió perjudica el cor

Foto: Freepik

📌 SALUT MENTAL

Es parla molt de la vinculació entre trastorns mentals i físics, però amb poc rigor, a conseqüència de la manca de dades contrastades. Ara, un estudi liderat pel King's College London i publicat a la revista *World Psychiatry* revela que els trastorns de l'estat de l'ànim, com la depressió, són un factor de risc important per a diverses malalties. La depressió, per exemple, augmenta un 184% el risc de mortalitat en els diabètics, un 44% en els pacients amb insuficiència cardíaca i un 41% en els afectats per insuficiència renal. També augmenta un 111% el risc de demència en els pacients amb diabetis.

En l'estudi, elaborat a partir del contrast de 20.000 articles potencialment rellevants, hi ha participat el Dr. Joaquim Raduà, cap del grup Imatge dels trastorns relacionats amb l'estat d'ànim i l'ansietat de l'IDIBAPS, investigador del CIBERSAM i professor associat de la Universitat de Barcelona. Per a ell, "la prevenció adreçada a detectar de forma precoç trastorns, com l'abús d'alcohol, la depressió o l'esquizofrènia, podria reduir la incidència de diversos esdeveniments adversos en persones amb malalties cardiovasculars, càncer o diabetis".

Les claus .....

DIABETIS

Una reducció en els casos de depressió podria evitar el 27% de les morts en pacients amb diabetis

ESQUIZOFRÈNIA

L'esquizofrènia augmenta un 54% la mortalitat en pacients amb malalties cardiovasculars

CONDUCTA

A banda dels factors biològics, els trastorns mentals són la causa de conductes que multipliquen el risc

DEPRESSIÓ

La depressió també agreuja la situació dels pacients d'infarts de miocardi i d'insuficiència renal

Foto: Freepik

Identificar-los amb **XIP i XAPA** és la teva obligació

i en cas de pèrdua, pot ser la seva salvació!

EL TEU MOMENT, EL TEU CLUB

PISCINA INTERIOR · ACTIVITATS DIRIGIDES · ZONA ENTRENAMENT HIIT
ENTRENAMENT PERSONAL · PILATES REFORMER · FISIOTERÀPIA

MATRÍCULA 0€

*Consulta condicions a recepció.

Bruc, 122 Barcelona · T 93 208 22 00 · info.bruc@accura.es

www.clubsaccura.es